

НОВИЙ ЗЛОТИЙ ЦЕРЕМОНІАЛ

14.04 – 18.08.2023

Galeria Art Walk

pl. Europejski, Warszawa

ЦЕРЕМОНІАЛ – це виставка, що складається з 11 робіт у формі прапорів. Представлені роботи стосуються соціальних і політичних процесів – вони торкаються проблем, пов'язаних з пандемією, міграційною ситуацією, кризою біженців, мінливістю систем, російським вторгненням в Україну. Вони показують необхідність змін у спілкуванні, відношенні до інших людей чи природи.

Момент експонування прапорів, створених художницями/художниками, набуває статусу ритуалу солідарності і має характер пост урочистого акту. Ці прапори нагадують нам про цінності колективної пам'яті не лише в рамках святкового дійства, але й у повсякденному житті міста. Галерея в рамках ЦЕРЕМОНІАЛУ стає постаментом для твору. Таким чином, увага зміщується від внутрішнього, але також і від індивідуального, приватного.

ЦЕРЕМОНІАЛ – це один з двох елементів програми НОВОГО ЗОЛОТОГО, незалежного виставкового простору, що діє з 2019 року в кіоску у Вроцлаві, за який відповідає кураторська група Магдалена Крейс та Юрій Білей. Дотепер у рамках серії було представлено 11 прапорів, які з'являлися між виставками, що проходили в кіоску. У галереї Art Walk прапори представлені одночасно, поряд, що робить виставку своєрідним переглядом важливих, з точки зору художників/художниць, тем.

Система відбору наступних прапорів у рамках ЦЕРЕМОНІАЛУ є формою розширеного діапазону та прийняття спільних рішень кураторською групою. З трьох існуючих робіт-прапорів, обраних кураторами, художниця/художник, який/яка показував/ла свій прапор раніше, обирає наступний.

Художниці і художники: Monika Drożyńska (PL) → Yulia Krivich (UA) → Alex Urso (IT) → Nikolay Karabinovych (UA) → Jolanta Nowaczyk (PL) → Nikita Kadan (UA) → Joanna Rajkowska (PL) → Magdalena Karpińska (PL) → Agnieszka Brzeżańska (PL) → Nikita Kadan (UA) → Clemens Poole (US)

Кураторська група: Magdalena Kreis i Yuriy Biley

Графічний дизайн: Studio Lekko

Технічна співпраця: Gustaw Maj

Редагування текстів польською і англійською мовами: Jerzy Chyb

Організатори: Fundacja Sztuka w Mieście, Ghelamco

Співпраця: Kolekcja Fundacji Sztuki Polskiej ING

MONIKA DROŻYŃSKA (PL)

**Я маю жест
2020**

Прапор виник під час другого періоду локдауну внаслідок пандемії COVID-19. Символ, зображений на ньому, широко відомий як символ диявола. З огляду на політичні процеси, що відбувалися в той час (зокрема, посилення анти абортного закону чи рішення про дистанційні вибори), це завдало удару по почуттю безпеки та гідності польського суспільства, застерігає художниця: «будьте обережні, не довіряйте, перевіряйте. Політика – це війна, яка ведеться популістською мовою турботи. Будьте поруч з тими, хто для вас важливий».

YULIA KRIVICH / ЮЛІЯ КРИВИЧ (UA)

**В Україні
2019**

Прапор є своєрідним голосом художниці, яка вже кілька років живе в Польщі, на тему мовних норм, що відображають її політичну та світоглядну позицію. Вона ініціювала дискусію про прийменник «в», який слід використовувати замість популярного в польській мові «на» в контексті України. Робота підкреслює необхідність змін як у мові, так і в сприйнятті східних країн та їхньої постколоніальної історії. У 2022 році, після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, Рада польської мови офіційно прийняла форму «в Україні» як лінгвістично правильну.

** На виставці представлена копія прапора – оригінал можна побачити до середини червня в галереї Podgląd на площі Унії, в Варшаві. Робота з колекції Фондації Польського мистецтва ING.*

ALEX URSO (IT)

**Досі повіває
2018**

Робота була створена в рамках програми резиденцій під назвою «Лондон відкритий». Вона поєднує прапор Великого Лондона (регіону, що охоплює 32 райони) та прапор біженців (створений, щоб підкреслити безпрецедентну участь команди біженців на Олімпійських іграх у Ріо-де-Жанейро). Кольори та форми двох прапорів «зливаються», створюючи нову графічну форму – символ відкритості та солідарності.

NIKOLAY KARABINOVYCH / НІКОЛАЙ КАРАБІНОВИЧ (UA)

Поки я молодий, я роблю погані роботи

2017

Текст на прапорі – це цитата з роботи хорватського концептуаліста Младена Стіліновича «An Artist who cannot speak English is no artist» («Художник, який не володіє англійською мовою, не є художником»). Карабінович пише те саме речення кирилицею, що підкреслює неможливість бути повноцінним художником/художницею в англomовному, а отже, міжнародному мистецькому полі. У контексті повномасштабного вторгнення росії в Україну вибір російської мови в цій роботі створює додатковий рівень інтерпретації. Митець запитує, якою є роль художника/художниці, що послуговується російською мовою? Чи може художник/художниця зараз розмовляти російською? Автор прапора наголошує: «Я не хочу бути художником, який розмовляє російською мовою».

JOLANTA NOWACZYK (PL)

Палаючий світ

2020

Назва твору запозичена з роману Маргарет Кавендіш XVII століття, який називають передвісником феміністичної науково-фантастичної прози. Книга розповідає історію світу, в якому суспільство працює гармонійно завдяки скасуванню соціальних поділів. Через прапор Йоланта Новачик маніфестує запит на «інший світ». Слово «палаючий» (*blazing*) вказує на те, що світ, яким ми його знаємо, вибухне або згорить.

** На виставці представлена копія прапора – оригінал був зшитий вручну зі знайдених клптиків тканини.*

NIKITA KADAN / НІКІТА КАДАН (UA)

Людські інструменти

2012

На прапорі відтворено схематичне зображення інструментів для краніометрії - методу вимірювання черепа. Оригінальні ілюстрації взяті з медичного підручника, виданого в першій половині XX століття. Книга була опублікована на ультраправій інтернет-сторінці зі змішаним російсько-українським контентом. Таких онлайн-платформ обміну неонацистським контентом було кілька для пострадянських країн. Перенесення цих ілюстрацій на прапор у 2012 році стало своєрідним свідченням зростання неонацистських рухів в Східній Європі та в усьому світі.

JOANNA RAJKOWSKA (PL)

Прапор біженців

2021

Прапор був створений у відповідь на кризу біженців та ситуацію на польсько-білоруському кордоні. Термічна ковдра тут стала символом порятунку життя, фізичної турботи над тілом іншої людини. Прапор є маніфестом емпатії. Він неодноразово з'являвся під час маршів солідарності з біженцями. Він досі залишається актуальним і необхідним. Закликає бути готовими надати допомогу тим, хто її потребує.

** На виставці представлена копія прапора, виготовлена з зносостійкого матеріалу.*

MAGDALENA KARPIŃSKA (PL)

Прапор

2021

Для художниці ця робота є особистим стягом, створеним з відчуття втоми та усвідомлення того, що боротьба за цінності, які вона сповідує, ніколи не закінчиться. Елементи природи, що з'являються на прапорі, співіснують у своєму розмаїтті. Веселка, місяць, блискавка, рослинність чи виверження вулкану відображають символи, мотиви та емоції, що виникають у контексті політичної та соціальної ситуації в країні.

** На виставці представлена копія прапора – оригінал виконаний у техніці батику на шовку.*

AGNIESZKA BRZEŹAŃSKA (PL)

Прапор Землі

2009

Прапор був розроблений у 1972 році Джеймсом Кедлом, який, окрім того, що був фермером, багато часу присвятив поширенню ідеї планети як єдиного цілого – без поділу на країни, континенти чи організації. Автор прапора виклав свій проєкт у відкритому доступі. Бжежанська почала використовувати прапор у 2009 році в рамках проєктів та виставок, присвячених Землі та землянам. Жовтий фрагмент на чорному тлі – це Сонце, синє коло – Земля, а найменше, біле коло – Місяць.

NIKITA KADAN / НІКІТА КАДАН (UA)

Нахуй війну

2022

Безпосереднє і міцне гасло відсилає до спротиву триваючому російському окупаційному вторгненню в Україну. Це прямий вираз незгоди з жорстокістю та звірством війни, що триває в країні походження художника. Напис, який можна побачити на прапорі, спочатку був написаний вугіллям на папері, потім відсканований і перенесений на прапор. Повідомлення множитья, створюючи враження необхідності постійного повторення. Водночас воно перетворюється на своєрідне політичне заклинання, протест, що має характер магічних практик.

CLEMENS POOLE (US)

Без назви (Американські посмішки)

2021

Художник додає перебільшені посмішки постатям на фотографіях, вибраних з колекції Львівського Центру Міської Історії, намагаючись виправити їхній похмурий вираз, спричинений часовим, політичним та географічним контекстом. Водночас автор усвідомлює, що для західного погляду ця інакшість є привабливою, а редагування фотографій стає актом колонізації. Портретовані особи вирвані зі свого соціально-політичного контексту і, посміхаючись, приймають американську зовнішність, яка сприймається як єдино правильна, універсальна.